

φθεις εις τας φυλακας της Ρώμης κατέστρεψε τον βιον· ουτω τοινυν υποκυψαντος του Μακεδονικου κρατους υπο την Ρωμαϊκήν κυριαρχίαν και της Μακεδονίας διαιρεθείσης εις 4 τμήματα, η Πύδνα ανήκεν εις το τρίτον τμήμα, αλλ' απώλεσε πλέον πασαν την προτέραν σημασίαν καθως και το αρχαιον αυτης ονομα, οπερ αντικατέστησε κατα την μαρτυρίαν του Στράβωνος το νεον ονομα Κίτρον (1), το οποιον εκτοτε διειτηρήθη μέχρι του νυν. "Οτι δε η Πύδνα ουκ ην επι της θέσεως του νυν Κίτρον, ως τινες των νεωτέρων ορθως διατεινονται (2) αλλ' ολίγον μεσημβρινώτερον περι το χωρίον Αύανι τουτο λίαν πιθανόν φαίνεται μοι.

Ἐκκλησιαστικῶς οὐδὲν θετικόν ἐστι γνωστὸν περὶ Πύδνης, ταυτισθείσης κατὰ τὸν μεσαιῶνα μετὰ τοῦ Κί-

(1) Στραβ. 7, 330. ἀποσπ. 20. 22. «Ἐν ἣ καὶ πόλις Πύδνα, ἣ νῦν Κίτρον καλεῖται.» ἀποσπ. γεωγραφ. παρὰ Οὐδσον. 4. σ. 43. καὶ Κίτρος (τὸ) γεν. ους παρὰ Σχολ. Δημοσθ. Ὀλ. 1. σ. 10, περὶ Στεφ. σ. 248. Λέων Ἀλλατ. εἰς Γεωργ. Ἀκροπ. σ. 241 καὶ Κύτρος γεν. ου παρὰ Θεοφυλ. ἀρχιεπ. Βουλγαρ. ἐπιστολ. 14, καὶ Κίτρος γεν. ου παρὰ τῷ αὐτῷ ἐπιστολ. 54. Ἀλλ' ὀρθότερα φαίνεται μοι ἡ διὰ τοῦ ἰ γραφῆ, ἡ δὲ διὰ τοῦ υ ὡς προελθοῦσα ἐξ ἀδελφείας τῶν ἀντιγραφῶν ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ Λατικῇ γλώσσῃ εὑρηναὶ ἀμφοτέρωσι αἱ γραφαὶ οἷον Citrensis καὶ Cytrensis παρ' Ἰννοκεντ. γ' ἐπιστολ. βιβλ. 2, 244. 252. 13, 103. 108. Τὸ δὲ ἀρχαῖον ὄνομα αὐτῆς Πύδνα μετὰ τὸν Πτολεμαῖον καὶ Πλίνιον οὐδεὶς τῶν μετὰ ταῦτα ἀναφέρει, ἐκτὸς τοῦ Καντάκουζηνου, ἀκμάσαντος κατὰ τὸν ἰδ' αἰῶνα, ὅστις ἀναφέρει πύργον ἐν Πύδνῃ ἀντὶ τοῦ Κίτρον, ἐνθα ὑπάρχει ἰσχυρὸν φρούριον τοῦ μεσαιῶνος. Πολὺ δὲ πιθανὴ φαίνεται μοι ἡ γνώμη τοῦ Μαννέροτου ὅτι τὸ νεον ὄνομα Κίτρον ἐστὶ προσθήκη τοῦ ἐπιτομῆος τοῦ Στράβωνος· ἄλλως γὰρ ἔπρεπε νὰ μνημονεῦθῃ αὐτὸ καὶ ὑπ' ἄλλων συγχρόνων ἢ ολίγον μεταγενεστέρων καὶ οὐχὶ μόνον ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν· διὸ δὴ ὀρθῆ φαίνεται ἡ γνώμη τοῦ Ληκίου (Leake 3. p. 428) διακρίνοντος τὸ Κίτρον ἀπὸ τῆς Πύδνης.

(2) Leake vol. 3. 426—429.

